

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"ד ע"ב

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רבי אלעזר (במדבר כח) את קרבני לחמי לאשי, את קרבני, וזא דכנסת ישראל. דכתיב את, את דייקא. קרבני, דא איהו קרבנא, וקשורא לאתקשרא. לחמי, דא מזונא דאתי מלעילא, באתערוותא דלתתא. לאשי, לאתפללא שאר חילין אחרנין דאצטריכו לאתזנא, כל חד וחד כדקא חזי ליה. ריח ניחחי, דא רעווא וקשורא, דאתאחדא כלא ברזא דעלמא עלאה.

תרגום לעברית

פתח ואמר, הפסוק הזה אמר רבי אלעזר, את קרבני לחמי לאשי. את קרבני - הסוד של כנסת ישראל, שכתוב את, את דייקא. קרבני - זהו קרבן וקשר להתקשר. לחמי - זה המזון שבא מלמעלה בהתעוררות שלמטה. לאשי - להכליל שאר החילות האחרים שהצטרכו להזון כל אחד ואחד כראוי לו. ריח ניחחי - זה הרצון והקשר שאוחז את הכל בסוד העולם העליון.

תשמרו להקריב לי במועדו, מאן מועדו, בזמן דאתער אברהם למעבד רעותיה, דכתיב, (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. ובזמן דאתעקד יצחק על גבי מדבחא, דההיא שעתא, בין הערפים הוה. ואמר רבי (חייא) ייסא, אי הכי, האי דכתיב במועדו, במועדים מבעי ליה. אמר ליה, ההיא שעתא, אתכליל אשא במיא ומיא באשא, ובגין כך כתיב במועדו.

תרגום לעברית

תשמרו להקריב לי במועדו, מי הוא מועדו? בזמן שמתעורר אברהם לעשות רצונו, שכתוב (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר, ובזמן שנעקד יצחק על גבי המזבח, שאותה השעה היתה בין הערפים. ואמר רבי [חייא] ייסא, אם כך, זה שכתוב במועדו היה צריך להיות במועדים! אמר לו, אותה השעה נכלל אש במים ומים באש, ומשום כך כתוב במועדו.

טקסט הזוהר

תא חזי, בכל קרבנין לא כתיב כמה דכתיב הכא, תשמרו להקריב לי. תשמרו, רזא דשמור, דאיהו צריכא לקרבא לגבי עילא, דכתיב תשמרו להקריב לי במועדו. בימינא ושמאלא, כמה דאתמר באברהם ויצחק, וכלא ברזא עלאה.

תרגום לעברית

בא ראה, בכל הקרבנות לא כתוב כמו שכתוב כאן תשמרו להקריב לי. תשמרו - הסוד של שמור, שהוא צריך להקריב למעלה, שכתוב תשמרו להקריב לי במועדו, בימין ובשמאל, כמו שנאמר באברהם ויצחק, והכל בסוד עליון.

אמר רבי ייסא אלמלא לא אתינא הכא, אלא למשמע מלין אלין, דיי. זכאין אינון ישראל, בעלמא דין ובעלמא דאתי. על דא כתיב, (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. (בראשית לא) ולכן הלה לגזוז את צאנו וגו'. אמר רבי יוסי מאן תרפים, אלא עבודה זרה הו, ואמאי אקרי תרפים, לגנאי הוה, כמה דתנינן במקום התורה. ומנלן דעבודה זרה הו, דכתיב, (שם) למה גנבת את אלהי. וכתיב, (שם) עם אשר תמצא את אלהיך וגו'. ולכן חרשא דכל חרשין דעלמא הוה, ובהאי הוה ידע בכל מאן דבעי למנדע.

תרגום לעברית

אמר רבי ייסא, אלמלא לא באתי לכאן אלא לשמע הדברים הללו - די לי. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא. על זה כתוב (ישעיה ה) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. ולכן הלה לגזוז את צאנו וגו'. אמר רבי יוסי, מה זה תרפים? אלא עבודה זרה. ולמה נקראים תרפים? לגנאי היה, כמו ששנינו במקום התורה. ומנין לנו שהיו עבודה זרה? שכתוב למה גנבת את אלהי וכתוב עם אשר תמצא את אלהיך וגו'. ולכן המכשף של כל המכשפים של העולם הזה, וכזה היה יודע את כל מה שרוצה לדעת.

טקסט הזוהר

אמר רבי חייא, בקסם אתעביד. רבי יוסי אומר, בנחש. אמר רבי יהודה, לא אתעבידו אלא בשעתי ידיען. ואמאי אקרי תרפים. בגין דבטשי האי שעתא, והאי שעתא ארפי ידא, כמה דאת אמר, (שמואל ב כד) רב עתה הרף ידך.

אמר רבי חייא, בקסם נעשה. רבי יוסי אומר, בנחש. אמר רבי יהודה, לא נעשו אלא בשעות ידועות. ולמה נקראים תרפים? משום שמכים את השעה הזו, והשעה מרפה היד, כמו שנאמר רב עתה הרף ידך.

טקסט הזהיר

אומנא כד עביד ליה, ההוא דידע רגעי ושמעתי קאים עליה, ואמר, השתא ארפי, והשתא עביד. ולא תשכח עבידתא דאצטריך דירפון מינה אלא האי. ואיהו מליל תדיר, ויהיב עיטין ביטין לאבאשא לנפשיה דבר נש.

תרגום לעברית

כשהאמן עושה אותו, אותו שידע רגעים ושמעתי עומד עליו ואומר: כעת הרפה וכעת עשה. ולא תמצא מעשה שצריך שיירפו ממנו אלא זה. והוא מדבר תמיד ונותן עצות רעות להרע לנפש האדם.

טקסט הזהיר

ורחל דחילת, בגין דיהב עיטא לאבאשא ליה ליעקב, ובגין בזיונא דעבודה זרה, שוי לון תחותה, עד דלא יכיל למללא. דהא כד איהו מתתקן למללא, מכבדין ומרביצין קמיה, והשתא מה כתיב, (בראשית לא) ותשב עליהם. דכר ונוקבא הוו, ופולחנין סגיאין קא עבדין עד לא ממללן. ובגין כה אתעפב לכן תלת יומין, דלא ידע דערק יעקב, דכתיב, (שם) ויגד ללכן ביום השלישי כי ברח יעקב.

תרגום לעברית

ורחל פחדה, משום שנתן עצה להרע ליעקב, ובשביל בזיון עבודה זרה שמה אותם תחתיה עד שאין יכולים לדבר. שהרי כשהוא מתקן לדבר, מכבדים ומרביצים לפניו. וכעת מה כתוב? ותשב עליהם. זכר ונקבה היו, ועבודות רבות עושים טרם מדברים.

ומשום כך התעכב לכן שלשה ימים, שלא ידע שפרח יעקב, שכתוב ויגד ללכן פיום השלישי כי ברח יעקב.

טקסט הזהר

ואמר רבי יהודה, זמין גרמיה בתרין מלין, אזדרז בכל חרשין דהנה ליה ואזדרז בזינין, בגין לאובדא ליה מן עלמא, דכתיב (דברים כו) ארמי אבד אבי. כיון דחמא קודשא בריה הוא, דבעא לאובדא ליעקב. מה כתיב, (בראשית לא) השמר לה פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע. והיינו דכתיב, (שם) יש לאל ידי לעשות עמכם רע. במה אתרחיץ, בחרשין דהווי בידיה.

תרגום לעברית

ואמר רבי יהודה, הזמין עצמו בשלשה דברים: הזדרז בכל הכשפים שהיו לו, והזדרז בכלי זין כדי לאבד אותו מן העולם, שכתוב (דברים כו) ארמי אבד אבי. כיון שראה הקדוש ברוך הוא שרצה לאבד את יעקב, מה כתוב? השמר לה פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע. והינו שכתוב יש לאל ידי לעשות עמכם רע. במה בטח? בכשפים שהיו בידו.

טקסט הזהר

תא חזי, לכן אזל פיומא חד, ארח שבעה ימים דאזל יעקב, בגין לאעקרא ליה מן עלמא. חד, על דאזל. וחד, על אינון תרפים. ואף על גב דרחל איהי עבדת לאעקרא ליה לאבוה מפתר עבודה זרה, אתענשת. דלא רביאת ליה לבנימין, ולא קיימא בהדיה שעטא חדא, בגין צערא דאבוה, אף על גב דאתכוונת לטב.

בֹּא רְאֵה, לָבֹן הָלַךְ בְּיוֹם אֶחָד הַדֶּרֶךְ שֶׁהָלַךְ יַעֲקֹב שִׁבְעָה יָמִים כְּדֵי לַעֲקֹר אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם. אֶחָד עַל שֶׁהָלַךְ, וְאֶחָד עַל אוֹתָם הַתִּרְפִּים. וְאֵף עַל גֵּב שֶׁרָחַל הִיא שֹׁשְׁתָּה כְּדֵי לַעֲקֹר אֶת אֲבִיהָ מֵאַחֲרֵי עֲבוּדָה זָרָה - נִעְנָשָׁה שֶׁלֹּא גִדְּלָה אֶת בְּנֵימִין, וְלֹא עֲמָדָה עִמּוֹ שָׁעָה אַחַת בְּשָׂכִיל הַצֶּעֶר שֶׁל אֲבִיהָ, אֵף עַל גֵּב שֶׁהִתְכַּוְּנָה לְטוֹב.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ה ע"א) ◆

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל הַהִיא תּוֹכַחְתָּא דְּהוּא לִיָּה לְיַעֲקֹב בְּלָבֹן. אַהֲדָר לִיָּה לְלָבֹן, לְאוֹדָאָה לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָתִיב (בְּרַאשִׁית לֹא) רְאֵה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ. תָּא חֲזִי, כְּתִיב, (בְּרַאשִׁית לֹא) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ, אַהֲדָר הֵהוּא רָשָׁע לְתַקְלִיהָ, כִּיּוֹן דָּאִמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אַהֲדָר וְאָמַר וְאֱלֹהֵי נָחוֹר.

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל אוֹתָהּ הַתּוֹכַחָה שֶׁהִיָּתָה לְיַעֲקֹב עִם לָבֹן, הַחֲזִיר לוֹ לְלָבֹן לְהוֹדוֹת לְקוּדְשׁ - בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכְּתוּב רְאֵה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ. בֹּא רְאֵה, כְּתוּב אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ. חֲזֹר אוֹתוֹ הָרָשָׁע לְתַקְלָתוֹ. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, חֲזֹר וְאָמַר וְאֱלֹהֵי נָחוֹר. וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפֶחַד אָבִיו יִצְחָק. מָה הִטָּעַם בְּפֶחַד יִצְחָק וְלֹא בְּאֱלֹהֵי אַבְרָהָם? אֵלֹא שֶׁלֹּא רָצָה לְהַטְרִיחַ אֶת הַיָּמִין בְּשָׂכִיל לָבֹן, וְלֹא עוֹד, אֵלֹא שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְאָדָם - אֵף עַל גֵּב שֶׁנִּשְׁשַׁבַּע בְּאַמָּת - לְהִשְׁבַּע בְּמָקוֹם הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַכֹּל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

